

сти, и между това свършвашь и каквж-годѣ работицж. Не, пріятелю, недѣлный день не е даденъ само за едно тѣлесно отпочиваніе; той е отреденъ за успокоеніе на твоѣж-тж душж въ лоно-то на Отца Небеснаго. Подиръ шестодневно работаніе, ты трѣбва да си отдѣхнешь, сирѣчь, трѣба да останешь у дома си, при челядь-тж си. Но още повече недѣлный день е даденъ за отпочиваніе на душж-тж. Твоя-та душа прѣзь тойзи день трѣба да събере силж, утѣшеніе, и свѣтлинж, тзй що да можешь ты да речешь: *Сърдце-то ми и плзть-та ми радостно выкатѣ къмъ Бога живаго.* (Псал. 84; 2.) Въ таквжзи радость, която е безъ Бога, въ неѣж нѣма отдѣхновеніе, нѣма почивкж; грѣхъ-тъ влачи подирѣ си новы грыжы и горчивы деніе на наказаніе. Отпочивай си и радвай ся въ Господа, който тя толкозь обыча. (Фил. 4; 4.)

Ходишь ли ты въ церквж? Намѣрвашь ли ты за себе си пріятность и духовнж хранж въ богослуженіе-то? Ако си равнодушенъ къмъ това, то ты самъ себе си лишавашь отъ най-добро-то веселіе и утѣшеніе, които Отець Небесный е отредилъ за тебе въ пжть-тъ на живота ти, и носишь самъ въ себе си наказаніе-то за това дѣто че навжсенъ, незадоволенъ, и безнадежденъ отивашь въ пжть-тъ си. Помысли за това, що губишь ты съ туй дѣто самъ си призна, и какъ поврѣждашь самъ свое-то си добро. А кога идешь въ церквж, науми си думы-тѣ на Соломона: *Сохрани нозь-тѣ си кога идешь въ домъ Божій, и*